

pre / MANÍR

< manír: jellegzetes, egyéni modor; valamely művész műveinek sajátossá vált vonásai; különösség, furcsaság >

Első találkozásunk Eger városával vegyes érzelmeket váltott ki belőlünk. Egyfelől mindenki fejében él egy, a könyvekből, filmekből, közbeszédből jól ismert történelmi, nagy múltú és értékekkel rendelkező hely. Másfelől pedig most huszonevesen meglepődve konstatáltuk, hogy az utcákon sétálgatva egy urizáló és néhol felszínes értékeket képviselő közeg terjeszkedik. A korosztályunk és a nagyzást mellőző közösség nem igazán talál magának helyet, ahol szórakozhatna, kultúrálódhatna, és kreatív inspirációit kiélhetné szabad keretek között.

Óvatosan kezdtünk neki a tervezésnek, de emellett egészen határozott gondolataink vannak. Betonból építkeztünk amit egy érdekes felületképzéssel hívogatóvá tettünk a laikusok számára, ezáltal is érintésre, az anyag megtapintására készítetve őket. Az utcai homlokzat egy helyen enged belátást a belsőbe, egy üvegtégla falon keresztül, mely csak tovább csigázza az érdeklődő figyelmét. Míg üvegtégla nem enged teljes belátást, inkább csak elmosódó alakokat, fényeket láttat, a járókelőt egyre fokozza a kíváncsiság...akit elkapott a vágy, egy zugutcán keresztül érkezik meg a belső világba.

Belépve egy más világ tárul a nézelődő szeme elé. Egy "búvóhely", ahol meglepően pezsgő élettel találhatja szemben magát a kíváncsiskodó. Az épület vetikálisan tagolt, a földszinti kocsmá és közösségi hely mint az ember materiális szükségleteit kielégítő elfoglaltságok színtere. A lépcsőn, vagyis egyfajta szűrőn felérve, az emeleten elhelyezkedő műtermek csendes világába kerül a kíváncsiskodó. Az itt lévő légkör szöges ellentéte a buja földszinti életnek, ezen a helyen az ember szellemi és lelki világát tudja táplálni, alkotó vágyait kiélni, fölösleges kötöttségek vagy akár társadalmi nyomás nélkül.

Egy héjat képeztünk az utcai zárt homlokzattal, mely nyílt tereket ölel körbe. A benti világ így egyfajta vászonként funkcionál, őszinte kreativitásnak ad helyet. Itt lehet festékes a fal... mert a használói teszik igazán különlegessé.

pre / MANÍR

< mannerism: a characteristic, individual manner; the peculiar features of an artist's work; eccentricity, strangeness >

Our first encounter with the city of Eger gave us mixed feelings. On one hand, we all have in our minds a familiar image about Eger. A place with great history and values, well known from books, films and public discourse. On the other hand, as we are in our twenties, we were surprised to discover that walking through the streets a dominating and sometimes superficial community of values is spreading. A community of our age lacking in grandiosity does not really find itself an environment to just have fun, to cultivate their culture and to live out their creative inspirations.

We have started planning cautiously, but we also had some very definite ideas. We used concrete as a base building material and made it inviting to the layman. With a rough surface inviting him to touch and feel the material. The street façade allows only one point of access to the interior, through a glass-brick wall, that which only further captures the attention of the visitor. While the glass brick does not allow a full view, but rather only blurred shapes and lights, the curiosity of the passer-by is heightened... those who are caught by desire arrive at the inner world through a narrow passage.

Once inside, a different world opens up before the eyes of the onlooker. A "hiding place" where the curious can find themselves confronted with a surprisingly vibrant life.

The building is structured in a veticular manner, with the ground floor pub and community space, as a stage for activities to meet one's material needs. Once up the stairs, that acts as a kind of filter, the curious visitor is transported to the quiet world of the upstairs studios. The atmosphere here is in strong contrast to the lush life downstairs, where one can nourish one's spiritual and intellectual world, live out one's creative desires, without unnecessary constraints or even social pressures.

We have formed a shell with the enclosed street façade, which embraces the inner open spaces. The world inside thus functions as a canvas, a space for honest creativity. Here, the walls can be painted... because it's the people who use them that make them special.